The First Lady: a Job Description

¹⁰What a rare find is a capable wife! Her worth is far beyond that of rubies. ¹¹Her husband puts his confidence in her, And lacks no good thing. 12She is good to him, never bad, All the days of her life. 13She looks for wool and flax, And sets her hand to them with a will. ¹⁴She is like a merchant fleet, Bringing her food from afar. 15She rises while it is still night, And supplies provisions for her household, The daily fare of her maids. ¹⁶She sets her mind on an estate and acquires it; She plants a vineyard by her own labors. ¹⁷She girds herself with strength, c-And performs her tasks with vigor.-c ¹⁸She sees^d that her business thrives; Her lamp never goes out at night. ¹⁹She sets her hand to the distaff; Her fingers work the spindle. ²⁰She gives generously to the poor; Her hands are stretched out to the needy. ²¹She is not worried for her household because of snow, For her whole household is dressed in crimson. ²²She makes covers for herself; Her clothing is linen and purple. ²³Her husband is prominent in the gates, As he sits among the elders of the land. ²⁴She makes cloth and sells it, And offers a girdle to the merchant. ²⁵She is clothed with strength and splendor; She looks to the future cheerfully. ²⁶Her mouth is full of wisdom, Her tongue with kindly teaching. ²⁷She oversees the activities of her household And never eats the bread of idleness. ²⁸Her children declare her happy; Her husband praises her, ²⁹"Many women have done well, But you surpass them all." ³⁰Grace is deceptive, Beauty is illusory;

It is for her fear of the LORD

That a woman is to be praised.

31Extol her for the fruit of her hand,

And let her works praise her in the gates.

י אַשֶּת־חֵיל מִי יִמְצֵא וַרַחַק מִפּנִינִים מִכְרַה: וַשַּׁלֵל לֹא יַחְסֵר: יא בַּטַח בַה לֵב בַּעְלָה יבּ גָּמַלֵתָהוּ טָוֹב וָלֹא־רָע בֹּל יָמֵי חַיֵּיהַ: וַתַּעשׁ בַּחֶפֵץ כַפֵּיה: יי דַרְשָׁה צֵמֶר וּפִשְּׁתִים ימַמַרחַק תַּבֵיא לַחָמֵה: יר הַיָּתָה בַּאַנִיוֹת סוֹחֵר יי וַתַּקַם וֹ בִּעוֹד לַיִלָה וַתִּתַן מֵרֶף לְבֵיתָה וֹחָק לְנָעֲרֹתֶיהָ: מִפָּרֵי כַפִּיהָ נַטְעָ כָּרֵם: פו וְמְמָה שָּׁדֶה וַתִּקּחָהוּ יַתִאַמֵּץ וְרִוֹעֹתֵיהָ: יי חַגַּרָה בִּעְּוֹז מֶתְנֵיָהָ לא־יִכְבָּה בַלַּיִלְ וַרַה: יי,מֶצַמָּה כִּי־סְוֹב סַחָּרָה וְכַפֵּיהַ תַּמְכוּ פֵּלֶדְ: יש יַדִיהַ שָּלְחָה בַכִּישִׁוֹר ב כַפָּה פַרְשָּׁה לֵעָנִי וְיַבֶּיהָ שִׁלְּחָה לַאֲבְיִוֹן: בָּי כָל־בַּיתָה לַבַשׁ שַׁנֵים: כא לא־תירא לביתה משלג c> ישש ואַרנָמֵן לְבוּשָׁה: כב מַרבַדִּים עַשְּׁתָה־לָּה בַּשְּׁבָתוֹ עִם־וָקְנֵי־אָרֵץ: כי נודע בַשְעַרִים בַעְלָה וַחֲגור נָתְנָה לַכְּנַעֵּנִי: כד סַדִין עֲשָׂתַה וַתִּמְכָּר וַתִּשִּׂחַק לִיְוֹם אַחַרְוֹן: כה עורוהדר לבושה וְתְוֹרֵת הַמָּד עַל־לְשׁוֹנַה: כי פֵּיהַ פַּתְחֵה בְחַכְמֵה יִלֶחֶם עַצִּלוּת לְא תֹאכֵל: כי צופיה הַיֹּלְכוֹת בֵּיתָה בַּעְלָה וַיְהַלְלָה: כח קמו בניה ויאשרוה וְאַתְּ עֲלֵית עֲל־כִּלָּנָה: כי רַבּוֹת בַּנוֹת עֲשׁוּ חָיָל אָשֵׁה יָרָאַת־יִהֹוָה הָיא תִתְהַלֶּל: ל שבר החן והבל היפי וְיהַלְלְוּהָ בַשְּׁעָרֵים מֵעַמֵּיהָ: לא תנורלה מפרי ידיה

משלי פרק לא

מדרש תנחומא לפרשת חיי שרה

י) אשת חיל מי ימצא וגר'. זו שרה, דכתיב: הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את. ורחוק מפנינים מכרה, שבאת ממרחק. בטח בה לב בעלה, שנאמר: למען יטב לי בעבורך. ושלל לא יחסר, זה אברהם, שנאמר: ואברהם לי בעבורך. ושלל לא יחסר, זה אברהם, שנאמר: ואברהם כבד מאד במקנה. (תנחומא).

רש"י בראשית יב:ה

5. That they had gotten in Haran	. אֲשֶּׁר־עָשׁוּ בְחָרָן
[The text indicates] that [Abraham] had brought them in	שֶׁהּכְנִיסָן
under the wings of Divine Presence.	ַתַּחַת כַּנְפִי הַשְּׁכִינָה; אַבְרָהָם מְנֵיֵיר אֶת
Abraham prosely- tized the men	ָּהָאָנְשִׁים הָאֲנְשִׁים
and Sarah prosely- tized the women.	וְשְּׁרָה מְנֵיֶירֶת הַנָּשִׁים, וּמָעֵלֶה עֲלֵיהֶם
And the verse credits them	הַכָּתוּב
as though they had made them;	כְּאִלוּ עֲשָׂאוּם;
therefore, it is writ- ten,	לְכַּוֹדְ כְּתִיב:
"which they had made."	אָשֶׁר עָשׁוּ;
But the plain mean- ing of the text is:	וּפְשוּטוֹ שֶׁל מִקְרָא:-
the slaves and hand- maids	עָבָדִים וּשְׁפָחוֹת
that they had acquired for them- selves;	שֶׁקנוּ לָהֶם,
as (ibid. 31),	רְמוֹ (שָׁם ל״א):–
"he has acquired all this wealth,"	עַשָּׁה אֶת כָּל הַכָּבוֹר הַגָּה,
"and Israel acquires valor" (Num. 24).	וְיִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה חָיִל (בַּמָּדְ׳ כ״ד),
It [the word לישור denotes "acquires" and "gathers."	לְשׁוֹן קוֹנֶה וְכוֹגַס:

ברכות יג.

אברם הוא אברהם בתחלה נעשה אב לארם ולבסוף נעשה אב לכל העולם כולו שרי היא שרה בתחלה נעשית שרי לאומתה ולבסוף געשית שרה לכל העולם כולו: תני

ש"י בראשית כא:ט

9. Making sport	9 מְצַחֵק.
(This term) denotes "idol-worship,"	רְשׁוֹן עֲ״וָ,
`	רְמוֹ שֶׁנָּאֲמֶר (שְׁמֹ׳
as it is stated (Ex. 32),	ー:(ユ″ב
"And they rose up to sport" (אַרחק).	וַיֶּקוּמוּ לְצֵחֵק.
Aanother interpre-	דָ־״אַ, לְשׁוֹן גָּלוּי
notes the uncover- ing of nakedness (incest),	אֲנָריוֹת,
just as you say (Gen.)	כְּמָה דְתֵימָ א
39.17),	–;(בַּרֵא׳ ל״ט)
"to sport (לצחק) with me."	לְצַחֶק בִּי.

ראב"ע בראשית יב:ה

(ה) רכושם. מקנה, וכן כי היה רכושם רב (יג ו). ואת הנפש. עבדים ילידי בית, או עשו כמו קנו, וכן עשה לי את החיל הזה (דבר׳ ח יז). וי"א³ הנפשות שהורום האמת לעבוד את השם.

אונקלוס בראשית יב:ה

ה. וּדְבֶר אַכְרָם יָת שַׂרַי אַתַּתִיה וַיַת לוט כַּר אַחוּהִי, וְיָת כָּל קְנְיָנְהוֹן דִּקְנוֹ, וְיָת נַפְשָׁתָא ּדְשַׁעֲבִידוּ לְאוֹרַיִתָא בָּחָרָן, וּנְפָּקוּ, לְמֵיזַל לְאַרְעָא דִּכְנַעַן,

רד"ק בראשית יב:ה

ואת הנפש אשר עשו בחרן, העבדים והשפחות שקנו בחרן. ויהיה, עשר, כמו7 עשה לי את החיל הזה (דברים ח יז) ודעת אונקלוס על אותם האנשים שהחזירם לאמונה טוכה היא אמונת אברהם אבינו, כי לוט היה מאמונתו לפיכך נתחבר עמו והוא גם כן קורא לאנשים ומראה להם טעמים שיאמינו בה׳ ויעבדו אותו לבדו ולא האלילים לפיכך אמר אשר עשו ולא אשר עשה. ורז״ל⁸ דרשו אשר עשו על אברם ושרי הוא מגייר את האנשים ושרה מגיירת הנשים. אשר עשו כמו: אשר עשה את משה ואת אהרן (שמו"א יב ו) שגדלם ולימדם.

and (Ishmael) took his bow ונוטל קשתו and shot arrows at him, וְיוֹרֵה בוֹ חִצִּים, כְּמָה דְתִימָא (מִשְׁלֵי as it is stated (Prov. 26.19), –;(1″⊃ כָּמָתְלַהְלֵהַ הַיּוֹרֵה "As a madman who casteth fire brands," etc. וָקִים וָגוֹ׳

and saith, "Am I not וְאָמֵר הֲלֹא מְשַׂחֵק אָנָּי in sport."

Another interpreta-tion (of pnys): it denotes "murder-רָ״אַ: לְשׁוֹן רְצִיחָה, as (II Sam. 2.14), בַמוֹ (שְׁ״ב ב):-יָקוּמוּ נָא הַנְּעָרִים "Let the lads rise up, וִישַּׁחַקוּ לְפָגִינוּ וְגוֹ׳, and sport before us," For he (Ishmael) quarreled with Isaac שָׁהַיַה מֶרִיב עָם יִצְחַקּ(regarding the inheritance על הַיִּרוּשַה ןאומר:and said. "I am the first-born אַנִי בְכוֹר and shall take two portions." וְנוֹמֶל פִּי שְׁנַיִם, They went out into וִיוֹצְאִים בַּשַּׂדֵה

> Rena Spolter Page 2